

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τὴν τρίτην Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, 5^η /18^η Μαρτίου 2012, ἐωρτάσθη εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ἡ ἐορτὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ὡς ἀνάμνησις καὶ ὡς πρᾶξις προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Κυρίου διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ συνέχισιν τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος τῆς νηστείας διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Ἀγίου Πάσχα.

Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη συμφώνως πρὸς τὴν ἰσχύουσαν ἐν ὅλῃ τῇ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ τυπικὴν διάταξιν, ἀλλὰ καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ἰσχύουσαν εἰς τὴν Σιωνίτιδα Ἐκκλησίαν προσκυνηματικὴν καθεστωτικὴν τάξιν.

Οὕτω, ἀφ' ἐσπέρας τὸ Σάββατον, ἀνεγνώσθη ἡ Θ' Ὥρα τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὸν μοναστηριακὸν Ναὸν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Ἐν συνεχείᾳ, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἡ Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότης κατῆλθεν εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως. Ἐνταῦθα, εἰς τὸ Προσκύνημα τῆς Ἀγίας Ἀποκαθηλώσεως, ὁ προεξάρχων τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. κ. Θεόφιλος, τῶν Ἱερέων ἐνδεδυμένων καὶ κρατούντων τὸν Τίμιον Σταυρόν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἠύλόγησε τὸ θυμίαμα καὶ προσεκύνησεν, ὡς καὶ οἱ συνοδεύοντες Ἀρχιερεῖς. Ἀκολουθῶς ἐγένετο ἡ προσκύνησις ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Ἱερομονάχων εἰς τὸν Πανάγιον καὶ Ζωοδόχον τοῦ Κυρίου Τάφον. Ἐν συνεχείᾳ μετὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ Καθολικόν, τὴν κροῦσιν τῶν σημάντρων καὶ τὸ θυμίαμα ὑπὸ τῶν διακόνων ἀνά τὰ Προσκυνήματα, ἔλαβε χώραν ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς μετὰ Κεκραγαρίου καὶ Ἀρτοκλασίας. Τῶν κωδῶνων καὶ πάλιν κρουομένων, μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἐγένετο ἡ ἄνοδος τῶν Ἀγιοταφιτῶν εἰς τὴν Μονὴν τῆς μετανοίας αὐτῶν.

Τὴν πρωΐαν τῆς ὡς ἄνω Κυριακῆς ἐγένετο καὶ πάλιν ἡ κάθοδος τῶν Ἀγιοταφιτῶν, τῶν κωδῶνων κρουομένων, εἰς τὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως. Ἐνταῦθα, μετὰ τὴν προσκύνησιν εἰς τὴν Ἀγίαν Ἀποκαθήλωσιν καὶ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ Καθολικόν καὶ ἐν ᾧ οἱ ψάλλται ἔψαλλον τὸ «ἄνωθεν οἱ προφῆται» καὶ ἐν ᾧ τὰ σήμαντρα ἐκρούοντο, ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐνεδύθη τὴν Ἀρχιερατικὴν Αὐτοῦ στολὴν εἰς τὸ Ἱερόν Βῆμα καὶ ἐτέλεσε τὴν θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν Ζωοδόχον τοῦ Κυρίου Τάφον, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου.

Τῆς Θείας Λειτουργίας λαβούσης πέρας, κατῆλθον ἐκ τοῦ μοναστηρίου αὐτῶν οἱ Ἀγιοταφῖται καὶ ἐνδυθέντες συνηντήθησαν μετὰ τῶν λειτουργησάντων καὶ ἐτέλεσαν τὴν λιτανεῖαν τρεῖς περίξ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, εἰς τὴν Ἀποκαθήλωσιν καὶ τὰ ἄλλα Προσκυνήματα μεθ' ὅ, ψάλλοντες τὸ «Τίς Θεὸς Μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν», εἰσῆλθον εἰς τὸ Καθολικόν καὶ οὕτω ἦλθεν εἰς πέρας ἡ ὅλη ἐορτὴ τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Μετὰ ταῦτα, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἐγένετο ἡ ἄνοδος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τοὺς Ἀγιοταφίτας καὶ τοὺς προσελθόντας προσκυνητάς διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Χαίροις, ὁ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας τό ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τό τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα, δι' οὗ ἐξηφάνισται ἡ ἀρά καί κατήργηται καί κατεπόθη τοῦ θανάτου ἡ δύναμις καί ὑψώθημεν ἀπό γῆς πρὸς οὐράνια, ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα μαρτύρων, ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος», ψάλλει ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί, εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Σήμερον, Κυριακῇ τρίτῃ τῶν Νηστειῶν, ἡξιώθημεν τῇ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ ἐορτάσωμεν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τῆς Σταυρώσεως τοῦ λυτρωτοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν προσκύνησιν τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει: «ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τοῦ αἰῶνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 3,8-9).

Ὅντως, ἀγαπητοὶ μου, ὁ πλοῦτος τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀνεξιχνίαστος καὶ τοῦτο, διότι τό μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας, τῆς Χριστιανικῆς δηλονότι πίστεως, εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένον μέ τὸν Τίμιον Σταυρόν. Ὅλα μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν στηρίζονται εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Σταυροῦ, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τό περιτείχισμα καὶ τὴν ὡραιότητα αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τό ὅπλον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ αὐτῆς, τοῦ διαβόλου, ὅπως ψάλλει ὁ ὑμνωδός.

Καὶ εἶναι ὁ Σταυρός ὅπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, διότι κατὰ τὸν σοφὸν Παῦλον «Ὁ λόγος γάρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐστὶ», (Α' Κορ. 1,18).

Ἡ μὲν σώζουσα θεία δύναμις τοῦ λόγου τοῦ Σταυροῦ ἐκπηγάζει ἐκ τοῦ ἀνεξιχνίαστου πλούτου τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ πλοῦτος τοῦ Χριστοῦ φυλάσσεται ἀσφαλῶς ἐντὸς τῆς μυστηριακῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὴ τῆς εὐχαριστιακῆς, ἔνθα τό ἐκ τῆς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκχυθέν αἷμα ἐκ τῆς νυγείσης πλευρᾶς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καθίσταται μέσον ἀφέσεως ἁμαρτιῶν οὐχὶ μόνον ὑπὲρ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πολλῶν κατὰ τοὺς Κυριακοὺς λόγους, (Ματθ. 26,27).

Ἡ διὰ τῆς νηστείας ἀκολουθοῦσα καθαρότης τῆς σαρκὸς ἡμῶν παραμένει ἀνώφελος, ἐάν μὴ ἁγιασθῇ διὰ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ αἵματος τοῦ σταυρωθέντος καὶ ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος «δι' ἐαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλυσύνῃς ἐν ὑψηλοῖς», (Ἑβρ. 1,3), τοῦ θεοῦ Πατρὸς.

Κοινωνοὶ γενόμενοι καὶ ἡμεῖς διὰ τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῆς χάριτος τῆς νηστείας καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ αἵματος τοῦ θεοῦ Λόγου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἶπωμεν: «Τῇ τῆς νηστείας καθαρθέντες χάριτι, καθαρωτάτῳ νοί τῷ καθαρῷ μόνῳ Χριστῷ δεῦτε ἐκβοήσωμεν φωνὴν εὐχαριστήριον: Σὺ τό Αἶμα Σου, Λόγε, ὑπὲρ ἡμῶν πάντων δέδωκας, Σὺ καὶ τῷ Σταυρῷ ἁγιάζεις ἡμᾶς», Ἀμήν. Ἐτη πολλά καὶ εὐλογημένον τό στάδιον τῆς ἀγίας νηστείας».

Οὕτω τῇ δυνάμει τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐτελέσθη ἡ ἐορτή τῆς Προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐν δοξολογίᾳ τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/fPnet85bsdc>

ngg_shortcode_0_placeholder